

DÉLVIDÉK

Verseczi társadalmi és közművelődési vegyes tartalmú hetilap.

Versecz és vidéke magyar nyelvterjesztő egyesületének hivatalos közlönye.

Szerkesztőség: Versecz, Laktanya-utca 1054. szám — ide intézendő a lap szellemi részét érdeklő minden küldemény és levelezés. A szerkesztőség számára a levelek és egyéb írásbeli közlemények különben özv. Kirchner-né felvétel és rendelés irójában (az Andrássy-szék és iskola-utca sarkán lévő Kádics-féle házban) is átvehetőek.
Előfizetési díj: Negyedévre 1 frt. 25 kr. — Félévre 2 frt. 50 kr. — Egész évre 5 frt.

Egyes szám ára 10 kr.

Felölös szerkesztő: Perjessy Lajos.

Kiadó-hivatal: Kirchner-féle könyvnyomda Verseczen — ide intézendők a kiadó-hivatalt illető előfizetések, hirdetések és felszólítások.

Hirdetési díj: A hirdetésekért járó díj legutányosabban számíttatik. — Bélyegdíj minden beiktatásért 30 kr. — A nyílt térben egy sor 10 kr. — A hirdetésekot kérjük pontokon délig beküldeni.

VIII. évfolyam

Vasárnap 1899. évi október 29-én.

44. szám.

Indolencia.

Versecz 1899. október 28.

A kor, mely meghozta a lázas érdeklődés idejét, meghozta az indolencia korszakát is.

A vérkeringés megesőkent, az érdeklődés vénája a közügyek iránt ugyancsak apadóban van.

Sajnos, hogy a mi modern embereink valóságos affektációval dicsekednek, hogy őket semmi sem érdekli.

A társadalmi mozgalmak, — melyek nem is oly régen még, lelkesedésre ragadták közönségünket — elcsendesültek, mintha belevesztek volna a nem bánomság mocharába.

Azok a társadalmi és hazafias munkálatok, melyek maradandó emlékekkel és alkotásokkal gazdagították e várost, elenyésznek s minthogy az intelligencia, a tanult elemek, a divatos indolencia által vannak megszállva, békélték és tehetetlenek lettek.

Hányan vannak azok közt, — kik hivatalva volnának a vezetők, a hangadók közt lenni, a kevésbé művelt népet vezetni — a kik a nem törődömség kényelmes állapotára helyezkednek, pedig nem szabad volna azzal előállni, hogy nélküle is folyának e város dolgai.

Nem elég, ha megbotránzkodik valaki bizonyos dolgok felett, kritizál talán keményen is de, azután tovább nem is megy.

A nagy tengerben egy csepp ugyan vajmi parányi s egy csepp még nem esí-

nál ugyan tengert, de ha mindenki így gondolkodik, akkor lehetlenné van téve a közérdek köré való tömörülés és akkor lehetlenné is, hogy a legegyszerűbb, mindennapi kérdésben is határozott és egészséges közvélemény alakulhasson.

Az indolens társadalom, a melyet nem érdekel semmiféle közügy, izgalmak után vágyakozik, hogy elpetyűdt idegeit felizgassa, megaludt vére csak szenzációs hírekre mozdul ismét meg, de akkor is nagy kényelemmel.

Ha így haladunk, oly eszmék és cselek kerülnék majd bele a küzdő porondjába, melyek épen homlok egyenesét fogják ellenkezni a józan magyar gondolkozással és akarattal.

Hogy ez így van, a közel multban nem egy alkalommal győződhattunk meg, s tény, hogy ma már csak nagyon kis köré szorult azok száma, a kik nemcsak a feltűnést keltő szenzációk nyomán érdeklődnek városunk közérdekű és társadalmi kérdései iránt.

Nem jól van az így, azt belátja mindenki és kell is hogy belássa. *Hangzik a panasz derűre borúra, Versecz kezd széles nagy Magyarországon hírre kapni, de abban a hírességben azután nincs köszönet.*

Azok kik intelligenciájuknál fogva a vezérszerepekre volnának hivatva, összedugják a kezüket, látják a bajt, sópáncsolnak és hagyják nyugodtan működni azokat, kik kortáratlóságuk, mérhetlen hiúságuk, hazafiatlanságuk és önhasznosításuk mellett csinálják háborítanul a tömegek közvéleményét.

E város haladása és szellemi élete ok-

vellenül szükségessé teszi, hogy a társadalom minden számot tevő alakja tegye meg kötelességét, szakítani kell s nem törődömség, az indolenciával, mert ha úgy halad Versecz, mint az utóbbi időben haladt, ha olyan az egész országban feltűnést keltő dolgok után lesz híressé, akkor az egészséges haladás évtizedekre meg van bénítva.

NAPI HIREK.

Személyi hir. Seemayer János kir. tan. polgármester hosszabb szabadságideje után a mult Szerdán városunkba érkezett és megkezdte hivatalos teendőit.

A reformáció ünnepet a verseczi ág. hitv. evang. kirköztség nov. 5-én üli meg. A magyar nyelvű istentisztelet 11 órakor kezdődik.

A makói prépost halála. A csanádi egyházmegyének ismét gyásza van. Henry Sebestyén makói prépost-plébános, a koronás arany érdemkereszt tulajdonosa Makón 69 éves korában elhunyt. Az egyházmegye az elhunyt prépostban egy kitűnő lelkészt veszített, a kinek szívóssága egyházmegyészte ismeretes volt. — Henry a csanádi egyházmegyének legelső plébániáján, melynek kegyura tudvalevőleg a megyés püspök, nyolc évig közszertetben és becsülésben működött. A hol lelkészkedett, neve mindenütt felejthetetlen maradt. A dettai új plébánia-épület az ő nevéhez fűződik, valamint Versecz városában a hazafias eszmék terjesztése érdekében sokat működött. Termetesen, hol a szertartást maga De sse wffy püspök végezte fényes segédlettel a verseczi rom. kath. egyház Dr. Seemayer Károly egyh. elnök vezetése mellett 10 tagú küldöttséggel képviseltette magát. A verseczi hívek ezen ritka ragaszkodása mélyen meghatóta Csanád egyházmegye főpásztorát.

Tárcza.

Halottak napján.

— A Délvidék eredeti tárczája. —

Ki nem szokott elzarándokolni a temetőbe halottak napján? Legfeljebb az nem, a ki gyáván fél a biztos haláltól s nagy gonddal kikerül mindent, a mi arra emlékezteti. De a kinek valakije, a kit szeretett, ott fekszik elhantolva az ellátogat hozzá s felébreszti emlékéit. S ez emlékezés a holtaknak is jól esik.

Milyen különös is az az élet, mely a holtak városában uralkodik! Éjjel felelmet keltő csend! A sírok némák. Megrázva a gyöngyvirágokat és a fák vékony ágacskaút a szél zokogva sivit el közöttük. Minden hanton ott ül a halál csontos réme, s a homályos szürkületben úgy látszik mintha mozogna. A sárga lomb megrázren. Hideg borzadály futja végig testünket s a rettenetes csontos alakot már hátunk mögött képzeljük. Megszeppeve megfordulunk s ott hagyjuk éjjel a holtakat. Az éjnek meg van a maga hatalma! Az éj a halottaké!

Egészen másképp van az a nappal! s különösen halottak napján. E néma hely megelevenedik. Óriási embertömeg hullámszik fölűjain. Megpillantasz itt kis, egészséges, rózsás arcu gyerekeket, arukon az élet mosolyával, a kiknek e hely fontosságáról még semmi ismeretök

nincs, s gödtalanul járnak — kelnek sírtól sírig s kíváncsian nézegetik a rajtuk elhelyezett virágos emlékosztorukat: komolyan lépdelő ifjakat, a kiknek bánatos képét s különösen szemét valami bántó sötét gondolat répdösi körül, talán épen azon tűnődnek, hogy életük tavasza elszáll, mint a rózsának illata, s vissza nem tér többé. Vele együtt elszállnak a remények s az ábrándok... ők megértik e keresztel megjelölt nyugvó helyek fontosságát, gyors léptekkel haladnak kifelé s éni sietnek megőrt öregeket, ősz aggyastánokat közömbös arckifejezéssel. Ők már végig iták életük poharát még néhány eszpp van a fenekén, az is keserű. Édesnek látszott az élet kelyhének a tartalma, de a mint megízlelték keserűvé változott. Merev szempillantásukon meglátszik, hogy ők már kijózanodtak s a családás egyengető útjukat, a mely ez életből kifelé vezet. Már annyit fárodztak ők az életben! Erőjük elfogyott. Pihenés után vágyakoznak. Oh mily édes lesz nekik a nyugalom ott lent a sírban.

Temetőnk egy domb tövében fekszik. A temető hátulsó kapuján át a magaslatra vezető uton gyalogoltam felfelé. Mikor kifáradtam megálltam s a sírok birodalma felé fordítottam tekintetemet s megpillatván a mozgó sokaságot ugyan az a gondolat villant meg fejemben, mint a minőt Xerxesnek tulajdonítanak a történetírők, a midőn óriási seregét megszemlélte. Söhajta mondtam: s mindezek

közül száz év múlva nem lesz egyetlen egy sem!

Ilyu létemre kétségbeesítő gondolatok raja tödült a fejembe. Az elmém lázasan fordult hol az élet, hol a halál felé. Arcom kigyult. Ime ily eszme so rozat szövődött bennem. Ezek mint meg fognak halni utánok jönnek mások. Azok és sírba rakják esontjaikat. Ismét ifjak lépnek nyomukba. Ezekre és ugyanaz a sors várakozik. És ismét mások születnek, de a halál egymásután kélhetetlen biztossággal magával ragadja őket. Ez a legnagyobb küzdelem a világon, az Élet és a Halál harcza! Vajjon utóvégre is melyik lesz a győztes? Minden valószínűséggel, sőt határozottan a diadal a Halálé. — De hát akkor mit ér az élet? Alig pillantod meg a hedves napvilágot, máris mögöd áll az Élet legelkeseredettebb s legádazabb ellensége, a Halál s után ad nyújtja karját. Vajjon lehet-e egy vig, derült pillanatom, mikor ez a sötét gond ott áll folyton mögöttem? Mikor a legédesebb szerelmem mámorában is össze kell borzadnod, ha hátra tekintesz. Tulajdonképen miért élsz? mikor kisebb—nagyobb távolságban előttem tátong a halál óriási torka, hogy lenyeljen?

És ez a halál vajjon micsoda? Jötevének-e vagy gonosz ellenségünk? Azert jön-e értünk, hogy megszabadítson a céltalan élettől, a melyben minden csak pillanatnyi? S ezek helyébe nyujtsa az örökkévalót?

Henny Sebestyén 1830 dec. 11-én született Uj-Szt.-Annán; pappá 1855-ben szentelte Csajághy Sándor megyés püspök. Középszkoláit Temesvárott, a theológiát a bécsi Pázmáneum-ban végezte kitűnő sikerrel. Segédlelkész volt N.-Kikindán és Uj-Bessenyőn; 1857-ben theol. tanár, majd szemináriumi vicerektor, első hely. káplán és káptalani jegyző; 1866-ban Nagy-Zsámon plébános lett; 1872-ben a király a koromási arany érdemkereszttel tüntette ki; 1876-ban esperes; 1884-ben szentszéki ülnök; 1886-ban dettai és 1888-ban verseci plébános lett, a hol három évig működött. Makói plébánosnak 1891-ben nevezte ki a megyés püspök; ez évben kapta a Szt.-Mária Magdolna, másképpen magdolini préposti címet is a királytól; 1894-ben makói gimnázium püspöki biztosa.

A katonatisztek fizetésének emelése. A katonatisztek fizetését a közös hadügyminiszter javaslatára szerint következőképpen fogják emelni:

	mostani fizetés	jövendő fizetés.
Hadnagy	600 frt.	800 frt.
Főkadnagy	720 »	1020 »
II. oszt. százados	900 »	1200 »
I. oszt. százados	1200 »	1500 »
Őrnagy	1680 »	2400 »
Alezredes	2100 »	2700 »
Ezödes	3000 »	3600 »

Változás a csanádi klerusban. Dessewffy Sándor megyés püspök Bukovetz János plószói adminisztrátort Faketre plébánosnak, Molnár László német-csanádi káplánt Plószra, adminisztrátornak és Siebenhardt Ferenc ujonnan szentelt áldozárt Német-Csanádra nevezte ki.

Kérelem a színházi T. Cz. bérlő közönséghez. Bokody Antal a »Délvidéki színész-egylet« szerződött és subvencionált társulatának igazgatója előadásainak sorozatát az eddigi megállapodások szerint november 4-én kezdi meg városunkban. Hogy a T. Cz. bérlő közönség igényeit minden tekintetben kielégítse, benyújtotta a helybeli magy. nyelvterjesztő egyesülethez azon darabok, (köztük sok újdonság) névsorát, melyeket társulata előadni képes, hogy a műsort a magy. nyelv. terjesztő egylet közmegegyezésre állapíthassa meg tisztelettel felkérnek a T. Cz. bérlők, hogy a darabok kiválasztása ezéjéből a jövő kedden d. u. 8 órakor az állami főreál. iskola [tanácskozó termében megjelenni sziveskedjenek.

Oravicza—nagyzsámi h. é. vasut. A kereskedelmiügyi magy. kir. miniszteriumban Mandy Lajos miniszteri tanácsos elnöke alatt a napokban tartották meg az engedélyezési tárgyalást az Oraviczáról Nagy-Zsáma építendő helyi érdekű vasut ügyében. Az új vasut állomásai: Brostyán, Greovác, Neresina, Varadia, Kakova, Komoristye, Lacunás és Mihálymajor. A pálya hossza 38 és fél kilométer. Az építési költség

A lenyugvó nap vörös korongja szívárvány színekkel festette be a nyugati látóhatárt. Az est közeledett. A levegő kihűlt. — A kérdőjel még ott ült arcomon és anélkül, hogy feleletet adtam volna a feltett kérdéseimre elmerültem az esti piron bájos képének szemlélésében — s ugyanazon uton a melyen jöttem tértem vissza a hátszó kapuhoz s be a természetbe. A szürkület beállt. A sírokon a holtak emlékére mécsesek, gyertyák, lámpások égtek. A sok apró fény, mint megannyi csillag lobogva rezgett. A látogatók lépteinek halk nesze, a nők ruháinak suttogása, az est esendjét, a nyugalom országának némaságát nem törte meg, hanem valami magasztosabb fenségesebb hangulatot kölesönözött neki. Mindenki sietett, kegyelt halottjához. Eszembe jutott, hogy nekem is van itt egy kedves ismerősöm. Ösztönszerűen feléje irányítottam lépteimet. Egy kis hant mellett állottam meg. Oh nagyon jól ismerem. Itt voltam mikor felhantolták. Magam is dobtam rögöt a szerető ártatlan lányka koporsójára és még most is emlékszem tompa viszhangjára. A sírdomb márványkeresztjének arany betűi mutatják, hogy Sz.-P. Ilonka é s ir lakója. A vörös üvegű lámpa lángja titokzatosan fel—felesap és lelohad, mintha valami nagy fájdalom kínozná, s nem engedné nyugodtan. A téli zöld mely rajta nő, az ősziróza, melylyel díszítve van, a koszorú mutatják, hogy a ki nevelte, szintén nem tudja elfelejteni.

Néman nézem a sirt, a keresztet, a lámpát, a koszorút. Felujulnak az emlékek. Annak a drága lénynek, a mely itt nyugosza örök álma, egész élete elvonul szemem előtt.

Látom azon pillanatban midőn világra jötte után alig néhány nappal szegény apja elhozta

1,650.000 frtra, vagyis kilométerenként 43.000 forintra van előirányozva.

»A verseczi férfi dalos kör« (Werschetzer Männer-Gesang-Verein) a mult szombaton tartotta meg III-ik kötelező hangversenyét és táncmütltségát, mely alkalommal a Glückmanféle vígadó nagy termében az egyesület pártoló tagjai ritka nagy számban jelentek meg. Az estély fő vonzó erejét az képezte, hogy a dalos-kör kebelében alakult zenekar ez alkalommal lépett először a nyilvánosság elé, és sikerült előadásaival sok tapsot aratott. A műsoron egy magyar dal is szerepelt Wusching »Hej ha nekem című dala. Az egyesület karmestere Wosahló, ki minden tőle telhető elkövet, hogy a férfi dalos kört szorgalmával és igyekezetével felvirágoztassa. Mielőtt referádánkat befejeznénk az elismerés legmelegebb hangján kell megemlékeznünk Gettmann M. kisasszonyról, ki pompás énekeivel nagy élvezetett szerzett a közönségnek.

Beszélő számok. A kormány 1898-iki jelentésében foglalt statisztikai adatok közül kiemeljük a következőket: A vasuti állomáson felszállott utasok száma: Versecz 103626 Esettszáz lakosra 876. A városi közhasználatu távbeszélők forgalma: Versecz 67. A beszélgetések száma 73.914. A posta és távirat forgalma: Érkezett Verseczre 962.000. posta küldemény 20.976 távirat. Esett 1—1 lakosra átlag posta küldemény 29.4 távirat 0.9. A pénzügyzetek számai Bankok 2. Takarékpénztárak 2. szövetkezetek 1. A hitelintézetek takaréki betéti fizete. Álladéok az év végén koronákban: 6.887.000. A kézi zálogkölesző intézetekben zálogálladék az 1898 év végén 2094 drb. 89.105 korona. A tanintézetek és a tanulók száma: Iskolák 17. Tanulók 5246. A népiskolai tankötelesek száma: 4976. A népmozgalom főeredményei és a kiszámított népesség 1898-ban: Élveszületett 816. Meghalt 755. Szaporodás 61. A katonaság száma 262.

Népszámlálás 1900-ben. A magyar korona országainak területén az 1900. évi december hó 31-ike és 1901. évi január hó 1-ső napja közti éjféli időpontjában létező népességi állapot feltüntetése ezéjéből 1901. évi január hó 1-től ugyan e hó 10-ig általános népszámlálás lesz. Az országos statisztikai hivatal már megkezdte a népszámlálás előmunkálatait. Jó előre meg-szerkeszti a szükséges statisztikai úrlapokat, az eljárásra vonatkozó utasításokat és gondoskodik arról, hogy a népszámlálás munkálatait annak idején megbízható kezekbe adja.

Drágul a pos'ta A korona érték-számítás kötelező életbeleptésével bizonyos változások lesznek a postai tarifákban a végből, hogy e tarifákat a nemzetközi postaforgalom díjfeltételeihez alkalmazzák. E változások következtében

a síró kis babát egy derék magyar családhoz a mely magáénak fogadta. Az asszony nem ápolhatta volna őt különben ha saját vére lett volna. Az új atyja szeretett kebelén és gondos örködése mellett szépen fejlődött a kis baba. Lányka lett belőle. Mily örem volt, mikor állni próbált s mikor megtette az első lépéseket mama hívó karjai felé. Milyen édesen tudott játszani babáival, s mikor nagyobb lett, az Achill vadászkatyút és játékszerei közé sorolta, s az értelmes állat hogy örült, mikor az édes gyermek huzta a fülét. Bizony nem haragodott ő azért. Hiszen annak a kis szőke leánykának gyöngéd kezeeskéje nem volt képes fájdalmat kelteni.

Mikor így egyedül játszott a szobában-s az új apja az élet komoly munkájától kifáradva benyitott, hogy dobogott fel a szíve örömeiben mikor ezt a kis mosolygó tündért megpillantotta. Hogy sietett feléje, hogy szoritotta szívéhez, hogy dédelgette, hogy esőkolgatta. S a mint nőtt mindig szebb, mindig kedvesebb mindig okosabb lett. Milyen esőkolni való volt, mikor három éves korában mutató ujjá körül esavarta a pamutot s a jobb kezében tartott kötötűt ügyesen mozgatta s mondta: bácsi a papának harisnyát kötök. Magának is kötök azután. Pedig még nem tudott kötni, csak majmolta ügyesen a mozdulatokat. Mikor az iskolába járt, hogy szavolta a verseit, hogy énekelte dalait s ha társaságban volt, mindenki csak őt bámulta. Mindenki csak őt kérdezte, s ő oly okos feleleteket adott, hogy bámulatba ejtette az öregeket. És hogy tudott vitatkozni!

Ő volt a család személfénye. Mennyi gyönyört, mennyi örömet szerzett szüleinek. És aztán merje még valaki mondani, hogy az élet

például az ajánlási díj, mely most még 10 krajczár, ezentul 25 fillér lesz, a levelezőlap ára 2 krajczár helyett 5 fillér, a külföldi levelek portója 10 krajczár helyett 25 fillér, a külföldi posta utalványok díja 10 krajczár helyett 25 fillér, a térítvény ára szintén 10 krajczár helyett 25 fillér. Ellenben a nyomtatványok és arúminták portójánál némi mérséklés lesz, atlag egy fillér.

A vlajkoveczi községi jegyzői állásra, melynek javadalmazása 600 frt. fizetés, 96 frt tűzifa váltásdíj, 60 frt. uti átalány, természetbeni lakás és konyhakert élvezete pályázatot hirdet Csapó Géza főszolgabíró. A kérvényeket nov. 16-ig kell beadni, a választás 18-án lesz.

Alapítási ünnepély. A magyarországi munkások és rokkantak nyugdíjgyezetének verseczi fiokja a »Szó 116 venyige« helyiségében ma alapítási ünnepélyt rendez.

Kinematograph. A Glückmanféle vígadóban pár hét óta igen érdekes kinematograph mutatóványokban gyönyörködik a közönség. Különösen meglepő egy madridi bikaviadal bemutatása. Ma Vasárnap két előadás leend, az egyik d. u. 5 órakor, a második este, 8 kor, mely egyuttal bucsú előadás is leend.

A »Verseczi Nagybecskerek« vasutvonalon a nov. 1-én életbelépő új menetrendnél csak egy vonat menetrendje változott meg, az este induló vona-november hó 1-étől mar d. u. 3 óra 08 perckor indul Verseczről. Szécsányra is körá-ban (d. u. 5 óra 40 p.) érkezvén, csatlakozast nyer Zsombolya és Temesvár felé s Bokán is csatlakozik a zsebelyi vonatokhoz.

A főherczeg házigazdája. A Pancsován megjelenő »Végvidék« utolsó számában cikket közölt, melyben számos kompromittáló adatot közöl gróf Harnoncour F. magánéletéből s arra szólítja fel Torontál vármegye főurat, hogy akadályozzák meg azt, hogy egy ilyen embernek legyen vendége Magyarország jövőndő királya. Harnoncour gróf a kiméletlen hangon tartott cikk tartalmáról értesülvén, rögtön provokáltatta a felelős szerkesztőt, Feymann Gyulát ki a cikk tartalmaért a felelősséget elvállalta. Gróf Harnoncour segédei voltak Papp Géza orszgy. képviselő és Wahrman Ernő, Feymannéi dr. Karatur Artur és Hódy Imre ügyvédek, kik pisztolyárbajban állapodtak meg. (Kétszeri golyóvátás 25 lépésről, 5 lépés avanceszal.) A párbaj lefolyt, sebesülés nem történt. — A felek kibékültek. Pancsovai levelezőnk jelentése szerint Feymann a legelőzékenyebben kijelentette, hogy hajlandó a cikket, melyet téves információ alapján írt, lapjában helyreigazítani.

»A gőzgépezelőks kazánfűtők vizsgálatá Temesvárott a bizottság által f. é. november hó 4-én 8 órakor kezdve a m. kir. államvasutak műhely — épületében fog megtartatni. A vonat-

nem szép és hogy nincs ezéja. Tud-e valaki nemesebb ezét, mint egy kis rózsabimbót ápolni, felnevelni a kis esemeteket és gondoskodni boldogságukról! Nem nyujtanak-e ezek a gondok édes élvezetet?

Igen! az Ilonka nőtt, iskolába járt. Milyen szépen tudta elmondani mindig azt, a mit az iskolában tanult. Mennyire szeretttük őt mindnyájan. Ha a háznál társaság volt s az asztalon hiányzott a pohár, az Ilonka elhozta, üzenni kellett, valamint a konyhába s Ilonka vitte az üzenetet s ezért minden szakállós bácsitól kapott esőket.

Egyszer csak a vig Ilonka komoly lett. Nem ment az iskolába. Fejese kéje vállára le-konyult, mint a dértől megcsipett virág kelyhe. Szomorú lett, az ágyba fektették. Gyötörte a láz. Jött az orvos és gyógyította. De a halál erősebb az életnél. S milyen hihetetlenül hangzott nekünk az a hír, hogy az Ilonkát a mennybe hívták az angyalok. Igen a lelke elszált s a tetemét egy őszi délután vittük ezen helyre. A koporsó után lépdelő sokaság szemébe ott sötétletet a gyász. Mindnyájunk szívét kibontó keserűség szoritotta össze. Mindenki nagyon — nagyon sajnálta őt.

Azóta a hant benőtt, a sebet, melyet elveszted ejtett szívünkön enyhítette az idő

E gondolataim közül kiragodott egy fekete női alak, a mely egy hosszú koszorut és egy sir lámpást vitt magával. Körültekintek, s valóban már alig csillogott egy két mécs, az élők elhagyták a holtak birodalmát. Az éj beállott. Bucsút intve a megboldogultatnak gyors léptekkel haladtam kifelé.

Ali Coqv.

kozó szabályszerűen bélyegzett s felszerelt kérvények a m. kir. államépítészeti hivatalnál Temesvárott legkésőbb a megelőző napon nyújtan-
dók be.

**Pángermán erőlködések a délvidéki német-
ség közt** cím alatt A „Budapesti Hírlap“ mult
csütörtöki száma a következőket írja: „Több-
ször megemlékeztünk arról az aknamunkáról, a
melyet a zöldsászkok, kezét fogva a Sulferein
és az Altdeutscher Verband ügynökeivel, ha-
zánk déli megyéiben a két utolsó évben kifejt-
ettek arra vonatkozóan, hogy az ott lakó né-
metséget is megnyerjék a magyarellenes páng-
germán nemzetiségi törekvéseknek. Az erdélyi
szász egyesületek egynémelyike, a melyekben a
zöldsászkok kerítették a vezetést kezükbe, két
év előtt egy-két kirándulást rendeztek Fehér-
templomba, Verseczre, majd a magyarellenes
füzetek és könyvek egész raját csempésztek be
Németországból s egy-két pángermán szellemű
délvidéki német segítségével elterjesztették a
nép között. Ennek az iránynak az „Ung.-Weiss-
kirchner Volksblatt“-ban csakhamar hírlapi or-
ganuma is akadt.

Ma már újabb két német hírlap igyekszik
terjeszteni a jelzett német nemzetiségi törekvé-
seket, névszerint a Gross-Kikindaer Zeitung és
a Neue Werschetzer Zeitung. „A magyar sovén-
nizmus örült üzemel — írja az itt fölhozotakra
vonatkozóan a zöld szász Kronstädter Zeitung —
fölhívották legalább felig a mi délmagyaror-
szági törzs és szenvedés-rokonainknak is szemét.
A délmagyarországi németek most rémülettel
veszik észre, hogy minő veszedelmet hozott
rájuk a nemzeti közömbösség és lanyhaság. A
német öntudat kezd végre örvendéses életre
ébredni a bánáti svábok között is. A mi derék
kollegáink, a többször dicséretesen említett
„Ung.-Weisskirchner Zeitung“ és újabb külön-
ösen a „Gross-Kikindaer Zeitung“ minden le-
hető elkövetnek, hogy ezt a néptörzset a maga
németiségében megtartsák. Talán nincs már
messze az idő, a melyben a néptörzsnek most
még csupán egyes barátságos vonatkozásai hoz-
zánka szászokhoz komolyabban és buzgó bban fog-
nak ápolgatni, mint eddig“.

A gabonauzsora ellen. Torontál vármegye
egyes vidékein, különösen a volt határvidéken
egyes községekben az előjárók felügyeleti kö-
telességük sűrűsége teljesítése közben erre ragad-
tatták el magukat, hogy a szokásos parancsosz-
tás alkalmával hivatalosan meghirdették, hogy
az, a ki előre eladott terményt, most azt szál-
litani nem koteles, hanem felvett előleget fizeti
csak 6%-kal vissza. Ezen eset a vármegye főis-
pánjának bejelentetvén, részéről rögtön megte-
tettek az intézkedések, hogy az előjárók jog-
körükre nevére kitaníttatván, a jelzett megenged-
hetetlen eljárástól eltiltassanak és esetleg megbün-
tettessenek a magunk részéről figyelmeztetjük
a nagy közönséget, hogy az esetleges uzsora
ellen nem önbíráskodás útján hanem a tör-
vényileg előirt jogorvoslatokkal védekezhetik és
hogy ha ettől eltér, saját magának okoz kelte-
metlenséget és költséget.

Színházi esték.

Oravicza, 1899. október hó.

Azt írja nekem e napokban e lapok — a „Délvi-
dék“ — érdemes, általam mélyen tisztelt szerkesztője, hogy
írjak én a mi lezajlott színházi évadunkról lapja számára
egy tárgyilagos és összefoglaló referenciát, illetve kriti-
kát, — az esetleges hiányokat is feltüntetve — Bokody
bátyánk és társulata itteni működéséről, a mely közös
ügyünket szolgálja.

Szívesen, örömmel teszem én, vidéki kis író em-
berke a délvidéken; mert nagy általánosságban vett közös
ügyünket — a nemzeti művelődést — Bokody bátyánk Os-
Buda érdemes direktora jól szolgálja és szűkebb értele-
miben (a délvidék nagyon is szükségelt a magyar nemzeti
művelődés ügyét) specialiter „nálunk“ jól szolgálta s így
jól is fogja továbbra is a színi szövetség többi városában
s így Verseczen is szolgálni, általában igen jó társa-
ságával Bokody-bá.

Előre bocsájtom, nehéz dolog én nekem kritikát
írni társulatunk fölött, a midőn egyrészt annak el nem
titkolható öröme ural, hogy hosszú évek után végre siker-
ült a nemzeti művelődés érdekében nekünk is annak
tevéleges munkásai közé lépni az itteni, áldozatra kész és az
évad végén örömmel konstátálom, hogy lelkes — dacára
nagy részl német és román ajku társadalmunkkal elvilá-
glatatlan fáradságot és igazatst nem kimélő vezérferfiak
közreműködése mellett, kik között ott áll első helyen já-
rásunk főszolgabírája Molsidlovszky Ernő (a színpal-
nógótt magas műveltségű neje) és Junga Aladár járás-
bíró, szép kis színházunk az időszerinti intendása.

De mindezen megvesztegető viszonyok dacára és
hatások között, éppen közönségünk érdekében igyekszem
ellogulatlan kritikus lenni én (a mely „én“-be bele van
foglalva a n. „közönség“ is), a ki tollforgató ember lé-
temre hozzá szoktam nem félni még az igazságtól sem!
Vegye tehát szerkesztő úr lapja és közönsége szá-
mára bizalommal soraimat.

S mindezek után így vélem eléggé hihető lesz az:
hogy igyekszem elmondani az igazat anélkül, hogy az az

igazság (Bokody bátyánk) avagy megbízhatóság (t. szer-
kesztő úr) rovására menne.
De nem is mehet!

- mert:
1. Kötelez az újságírói tisztesség.
 2. Saját költségén és nem tiszteletjeggyel néztem, láttam.
 3. A színészekkel nem lumpoltam.
 4. A művésznőknek (sajnálalomra) nem udvaroltam, és végül
 5. Annnyira el voltak foglalva számos új darab betanulásával — dicséretikre legyen mondva, mit egy uttal Versecztől, mely születelni fogja irigylek is — hogy alig is voltak láthatók a has kötelmeinek teljesítésén felül.

És bár Bokody bátyánk szörnyen begombolkózott, mégis kitudtam a következő legujabb dolgokra való elő-
készületet már itt:

»Szulamith« opera, »Oroszlán vadász«, »Gésa gym-
nasium«, »Egyiptom gyöngye« stb. operettek; »Adorján
bárá«, »Himfi dalai«, »Aranykakas« stb. stb. egyéb szín
darabok.

A mi, ez idei rövid évadra terjedő műsorunk (mely
évad kezdetnek a multhoz képest nagyon is hosszú és
meglehetően lelkes és keresett volt) régi jó dolgok felújítása
volt; tulajdonképpen régebben nem látott jó dolgok meg-
újulása, s miután sem régít, sem újat jól rég nem láttunk,
hát nekünk — újdonságok voltak a következők is:

»Rang és mód«, »Talmi hercegnő«, »Aranylakoda-
lom«, »Kis alamszki«, »A gejeji kis király«, »A végre-
hajtó«, »A szultán«, »A Gyurkovics«, »Gésák« (kétszer),
»A kis Rantzau«, »A cigány«, »A madarász«, »A képzelt
beteg«, »A tanfelügyelő« (Bokody jutalmául nagy ovációk
és zsufolt ház előtt). Ime ez kronologikus sorrendben az
október 3-án kezdődött és október 18-án végződött bérlet-
ben 12 és összesen 15 előadásra terjedt színiévadunk ez
idei műsora, mely színügyi bizottságunk és a közönség
közös megállapodott óhajára adatott elő, Bokodyéknak
minden esetre szívesen vett könnyebbségeül, mert új tár-
sulatának tagjai már másutt is játszott darabban és sze-
repekben szoktak és tanultak is össze nálunk és a többi
városoknak tartja fenn a színi termelés nálunk betanult
és máshol majd bemutatandó legujabb újdonságát; Ora-
vicza ugynevezett gyakorló tér — de dicsőségesen meg-
állott gyakorló tér volt — a leendő hódító háborúkra!

És ez minden esetre kedvezőbb és előnyösebb is egy
új társulatnak s hiszem szívesen is vették a színi gond-
viselést és kedvező kére játszását.

De kötelmem nem csak a dolgokban, de a dolgok
által való beszámolásban is áll.

Nos magam is termelő író emberke vagyok s így
nem szeretem a kritikusokat, de elismerem a hasznukat.

Tudom jól, hogy: a kritikus a muzsák szobalánya,
a mely, vagy a ki a szennyesüket tisztogatja; de édes l-
tenem, van-e olyan nagyon tiszta, kedves és rendes há-
zacska csak egy is, hol el nem kellenék egy, legalább ke-
ceses kezű szobaleány!?

Habár a háznak egyetemleges, kétségbe vonhatatlan
rendje és tisztasága mellett is!

Jöjj hát elő portörölő! Sorba veszem tehát a társulat
előleges jelentésében foglalt névsort s elmondom most
már az évad végén (perspektívából) nézetem; először egye-
sekre, részletekre, s aztán általában oraviczai színi dönt-
vényül Versecznek a társulatát és előadásait is illetőleg.

S itt azután el kell ismernem azt, hogy mennyire
tapintatos és tapasztalt szerkesztő e lapok érdemes szer-
kesztője, mert lehető hű itélet csupán — évad végén esz-
közlhető; de viszont jól esik, hogy így kell tennem, mert
a naponkénti itélkezés engem is tévedésbe, méltány-
talanságba ejthetett volna, mint mikor hirtelen mutatják
be az embert egy nagy társaságnak, aztán soknak —
nevét sem jegyzi meg:

Isernem, bemutatják, de — hogy is hívják!?

Meg kell azt mindig emészteni előbb.

Tehát:

Bokody igazgató a jellem ábrázoló — kritikám
felüli jó színész, sok előadásában excellált; így: »A két
Rantzau«, »A cigány«, »A képzelt beteg«, »A tanfel-
ügyelőben«, a »Végrehajtó«-ban mindig központja volt a ját-
éknak s feledve körülr minden esetleges hiány.

Farkas, a hősszerelmes, intelligens, rutinirozott
jó színész, sok szerepét jól eltalálta, és általában megfelelő.

Heltai, szalonszínész operette-buffó, értelmes, rut-
inirozott ember; de 2-3 alakja van és az marad mindig.

Ormai szerelmes — fiatal, szimpatikus, értelmes
ember, nem ront ő a jövőre.

Rajcsányi — az operette és népszínmű bariton
— kissé modoros, szép hangú és játéku, teljesen élvezhető
ember.

Bödör a tenorista fiatal, gyenge hangú ember, kin-
nek még nagyon kell a gyakorlat játékban és ének-
ben egyaránt, de kicsi hangja elég kellemes.

Szilágyi mint apa és operette-buffó igen jól meg-
állja helyét, értelmes, tudatos színész.

Lángh nem igazi, de tűrhető komikus.

A két primadonna közül Reviczky Etel a gya-
korlottabb és jobb hangú, temperamentumosabb barna
holgy, a vidék első primadonnának egyike, ha hangolva van
igen kifogástalanul játszik, szépen énekel és teljesen beválik.

Bandi Róza szeledebb szöke temperamentum, na-
gyon kedves, diszkret játékkal és kellemes hanggal.

A társulatnak Bokody után legjobb tagja Takács Ma-
rika a naiva, megjelenése, játéka és minden a legjobb
összhangban van nála, a közönség kifogástalan, tehetséges
és szép kedvence, kár — hogy ő is tudja, s így néha
— tuloz!

Bokodyné fiatal anyja, társalgó, Mezei Vilma
szende és kivált Heltainé teljesen jól megállják helyük-
et. Bánfalvine a komika már szerepköre és karikatú-
ráival is hat mindenkor.

A kisebb szereplők közül Bánfalvi Etel, Lángh,
Szilágyiné, Váradi Marcsa, Jászai Mariska csillam-
lik fel néha-néha és a két direktorpróság mint gyer-
mekszereplők: Bokody Marcsa és Bokody Margitka
igazán enni való kedves gyermekek és különösen 9 éves
szerepben a kis Margit a »Képzelt beteg«-ben fűtetőleg
kedves kis pajkos, értelmes gyerek volt; ki is hívták vagy
háromszor.

Es nekem eszembe jutott: Így nőnek fel az igazi
színésznők.

Mező a virágot, szinpad nevelő — a játékos! És
nem egészen a színi akadémia.

Mert Bokody társulatának többi segédszemélyzete
nagyreszt színi iskolát végzett fiatal férfi és nő, kik tanul-
ságuk révén bár nem rontják soha el az előadás kerek-
dedtségét és gördülékenységét, de mégis itt-ott feszesek.

Végszó.

A végszóban pedig tartozom ugy az igazságnak,
valamint a megbízhatóságnak az évad végén a követ-
kezőkkel:

Három nagy állandó színház nyílt meg újabban
Magyarországon (Kassa, Pozsony stb.), melyek 120 jó tagot
nyeltek el, sőt Perotti Amerikába vitorlázott, hol vegyen
hát Bokody Perottikat, Kassait vagy stbiket.

Ha már igen is alakított egy nagyon tisztességes,
általában igen jó és föltétlenül élvezetet nyújtó vidéki tár-
sulatot, hol a fegyelmesség, az őszhang, az előadási
módoz, a megjelenés, a díszletek, a karok, gördülékeny
előadások, a szép díszletek, a csinos jó énekkar, és Né-
meth karnagy vezetése alatti kifogástalan zenekar össz-
hatása mellett, akarva — nem akarya, de feledni muszáj
néhány kritikái hiányokat, melyek jelen színi viszonyaink
általános hiánya mellett a legjobb akarattal sem pótolhatók.

En és velem együtt érdemes és jóízűs közönsé-
günk napról-napra üdült, élvezett és fokozottabban gyö-
nyörködött telt, sőt zsufolt házak mellett, még a nyelvet
nem értő német és román ajku polgártársaink is. Azt hi-
szem annál kézzel foghatóbb bírálat nincs és nem is lehet.

Sőt az utolsó darabok a többszöri együttes össz-
játszás hatása alatt p. u. Rantzau, Czigány, Madarász,
Képzelt beteg és Tanfelügyelő, minden kényes igényt ki-
elégítő módon érvényesültek.

A mennyire tehát újságírói szerénységem megengedi
és újságírói izlésem és tanultságom erre feljogosít, én tárt
karok és nyitott erszénynek ajánlom igazán érdemes, élve-
zetes társulatunkat Versecz bár magas igényű, nagy és
fényes publikumának és e lapok t. szerkesztőjének.

Újságírói felelősség és üdvözlésem mellett, tisztelt
szerkesztő úr híve

Frank Zoltán.

Szerkesztői Levelezés.

Többeknek. Fény az, hogy a gör. kel szerb
városatyák elhatározták, hogy a verseczi elemi
népoktatásügyi intézetek államosttása ügyét tör-
vényhatóságunk közgyűlése elé viszik. Ez ide-
jüleg csak röviden regisztráljuk a hírt, melyre
legközelebb vissza fogunk térni.

Irodalom.

Történelmi könyvtár. A történelem népsze-
rusításának egyik régi hathatós eszköze a Frank-
lin-Társulat Történelmi Könyvtára. Felöleli a
hazai történet és a világtörténet gazdag kincs-
tárát, jellemzőn megvalogatva kimagaslóbb
alakjait és eseményeit, melyekben nemzetek és
korok képe tükröződik. Ime előttünk fekszik
újjonnan megjelent két füzet. Mind a kettő Gaal
Mózesstől való, a magyar ifjúság e legjobb elbe-
szelőljétől. Az egyikben Petőfi Sándor életét
(88. szám) beszéli mindenkinek érthető és él-
vezhető módon; a másikban Cortez Hernando
hódító útját Mexikóba (86. szám), az ujkori
történelem e nevezetes eseményét, Elevenen
szingazdag képeiben gyönyörűsége fog telni
mindenkinek, a ki e füzeteket megszerzi magá-
nak. Mindenikben számos kép is van.

A „Borászati Lapok“ Zsebnaptára 1900.
évre, szerkeszti: Dr. Brucker Jenő, a „Borászati
Lapok“ felelős szerkesztője. I. évfolyam. A mo-
dern szőlőművelés és borkészítés hazai viszonyai-
nak szigorú figyelembevételével, a zsebnaptár
magában foglalja mindazon törvények és ren-
deletek ismertetését, melyek a szőlészetre vo-
natkoznak, ugyszintén azon intézményekét és
szervezetekét is, melyek a szőlészet és borászat
terén felállítottak. A szőlő-évad és pinczekeze-
lés minden munkájánál hasznos tanácsokkal
szolgál a zsebnaptár, mely a mellett jegyzék-
naplóval ellátva, egyuttal azon gazdasági ese-
mények feljegyzésére is kellő rovatokkal bír,
melyek egy év folyamán a szőlőben és pincze-
ben előadjak magokat. A zsebnaptár ára —
elegáns vászonkötésben, táskaival és ironnal fel-
szerelve — 1 frt. 50 kr., díjmentes küldéssel
1 frt. 60 kr., Kapható a „Borászati Lspok“
kiadóhivatalában (Budapest, Üllői-ut 25. szám).

Nyiltér.

Bálselyem

45 krtól 14 frt 65 krig méterenként —
valamint fekete, fehér, és színes **Henneberg-
selyem** 45 krtól 14 frt 65 krig méteren-
ként — a legdivatósabb szövés, szín és
mintázatban. **Privát-fogyasztóknak**
postabér és vámmentesen a hához száll-
litva — mintákat pedig postafordultával
küldenek.

**Henneberg G. selyemgyára (cs. és
k. udvari szállító) Zúriahben.** Magyar
levelezés Svájcba kétszeres levélbélyeg
ragasztandó.

Dr. Dezső Gyula

fogorvos

Székház-utca a Hertzog-féle gyógyszerárátellenében

rendel: délelőtt 9—12.

délután 2—6.

10159. sz. — 1899.

Hirdetmény.

Ezennel közzhírom tétetik, hogy mindazok, akik az 1879., 1878. és 1877-ik években születettek, kötelezve vannak a városi katonai ügyosztálynál az összeírású jegyzékbe leendő felvétele végett a nélkül, hogy külön szóbeli vagy írásbeli felszólítást várnának és tekintet nélkül arra, vajjon verseczi illetőségűek-e vagy sem, legkésőbb november hó végéig személyesen megjelenni, vagy írásban jelentkezni, mert ellen esetben a mulasztás hátrányos következményeit a védtervény 35. §-a szerint maguknak tulajdoníthatják.

Versecz város tanácsának 1899. évi szeptember hó 29-én tartott üléséből.

Polgármester szabadságon:

Weifert, főjegyző.

6768 — 1899. tkvi.

Árverési hirdetmény.

A verseczi kir. bíróság mint tkvi hatóság közzhírom teszi, hogy Dr. Popovics Miklos verseczi ügyvéd javára Staics Milán Gvozdenov Lázár és Gvozdenov Rachila t-paulisi lakosok elleni végrehajtás ügyben 21 ft. 50 kr. tőke, ennek 1898 évi március hó 24-től járó 5% kamata, 20 ft 25 kr. eddigi jelenleg 6 ft 65 k-rban megállapított költség — továbbá a Gvozdenov Rachilla illető jutalékára csatlakozást nyert Süßl Antal n. számi lakos ja ára 126 ft. tőke és jár továbbá a temes paulisi 46 sz. tkvben írt ingatlanokra csatlakozást nyert Kohn E. Hugó verseczi lakos javára 123 ft 13 kr. tőke és jár végül a temes paulisi 1532 sz. tkvben írt ingatlanokra csatlakozást nyert Dr. König Armin verseczi ügyvéd javára 843 ft tőke és jár. kielégítése végett az árverést elrendelte.

A fehértemplomi kir. törvényszék területén fekvő a T-Paulison a község 46 sz. tkvben írt A I (84—85 á) hr. és 40 ösz. sz. beltelkes ház 141 ft-ban — továbbá a t-paulisi 1232 sz. tkvben írt A (360—361) hr. sz. ingatlan 7 ft-ban megállapított kikiáltási árban 1899 évi november hó 14-én délelőtt 9 órakor Temes-Paulison a község. előjárósági irodában megtartandó nyilvános árverésen következő feltételek alatt fog eladás alá kerülni u. m.:

1. Ha a megállapított kikiáltási áron felüli igazreteti senki sem tenne, az árverésre kitézett ingatlan a kikiáltás áron alól is eladatni fog.

2. Árverezni kívánok bánatpénzzel tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át, vagyis 44 ft. 12 k. és 70 krajczárt készpénzben vagy az 1881. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított s az 1881. nov. 1-én 3333 szám alatt kelt J. M. R. 8 §-ában kijelölt óvadék képes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, vagy az 1881. évi LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál történt előleges elhelyezéséről kiállított elismervényt átszolgáltatni.

Az árverési feltételek többi pontjai a hivatalos órák alatt a kir. bíróság telekkönyvi irodájában és a községi előjáróságnál megtekinthetők.

Kir. járásbíró mint tkvi hatóságnál.

Verseczen 1899 évi augusztus hó 26-án.

Trucza, kir. aljbíró.

8133 sz. — 1899. tkvi.

Árverési hirdetmény és árverési feltételek.

A verseczi kir. bíróság mint tkvi hatóság közzhírom teszi, hogy Dr. Dajkovic István verseczi ügyvéd által képviselt verseczi hitelbank továbbá Gyorgyevics Velimir verseczi lakos és k. Ngolic Zsiva, Darinka és Száva verseczi lakosok mint csatlakozást nyert végrehajtható javára Ribárov Toscha verseczi lakos elleni végrehajtási ügyében Frank Ede által az 1899. évi szeptember hó 22-én megtartott árverés ellen beadott 330 ftos. és 792 ftos utóajánlata következtében az árverést az 1881. LX. t. cz. 187 § értelmében újlag elrendelte.

A Fehértemplomi kir. törvényszék területén fekvő a Versecz város 9668 sz. tkvben írt A I (3749—3750) hr. és 236 ösz. sz. beltelkes ház, 168 ft-bantovábbá az A. II. 17103/b. 17876/b. (19686—19687 b) és 21157/b hrsz. ingatlan 561 ft-ban, megállapított kikiáltási árban 1899 évi december hó 1-én délelőtt 9 órakor ezen kir. bíróság árverelő helyiségében megtartandó nyilvános árverésen következő feltételek alatt fog eladás alá kerülni u. m.:

1.) Utóajánlatot tevő Frank Edének a verseczi 9668 sz. tkvben írt A I. a felvett ingatlanra tett 330 ftos. továbbá az A II. a. ingatlanokra tett 792 ft utóajánlata reá nézve kötelező az ingatlanok annál elősőbban eladatni nem fognak.

2. Árverezni kívánok bánatpénzzel tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át, vagyis 1 forint 80 krajczárt, és 56 forint. 10 krajczárt, készpénzben vagy az 1881. LX törvényezikk 42. §-ában jelzett árfolyammal számított s az 1881. november 1-én 3333. szám alatt kelt J. M. R. 8 §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, vagy az 1881 évi LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál történt előleges elhelyezéséről kiállított elismervényt átszolgáltatni.

3. Vevő köteles a vételért 3 egyenlő részletben es pedig az első az árverés jogerőre emelkedésétől számított 15 nap alatt, a 2 ikat és 3-ikat pedig ugyanazon naptól számított 30 illetőleg 45 nap alatt, minden egyes vételári részlet után az árverés napjától számított 5% kamatokkal együtt szabályszerű letéti kérvény mellett az 1881. évi november 3-án 39125 sz. szabályrendeletben előírt módon a verseczi m. kir. adó, mint letéti pénztárnál lefizetni.

A bánatpénz az utolsó részletbe fog beszámíttatni.

4. Vevő köteles az épületeket a bíróságra lépés napján tűzkár ellen biztosítani.

5. Az árverés jogerőre emelkedése után minden esetre azonban csak az árverés napjától számított 15 nap eltel-

tével (a mennyiben utóajánlatot az 1881. LX. t. cz. 187. §-a értelmében senki sem ad) vevő az ingatlan birtokába lép és vételi bizonyítványt kap.

Az ingatlan terhelő s az árverés napját követőleg esedékes adókat s hasonló természetű közterheket vevő leendő köteles viselni.

A megvett ingatlan hasznai és terheivel vevő a sikeres árverés napjától fogva illetik meg.

6. A tulajdonjog bekebelezése csak a vételár és kamatai teljes lefizetése után fog vevő javára hivatalból elrendeltetni.

Az átruházási költségek vevőt terhelik.

7. Amennyiben vevő az árverési feltételek bármelyikének eleget nem tenne, s megvett ingatlan az érdekeltelek bármelyikének kérelmére, az 1881. LX. t. cz. 185. § a értelmében vevő veszélyére és költségére bánatpénzének elvesztése mellett újabb árverés alá bocsátatni csupán egy határidőnek kitézése mellett az előbbi becsárán alól is eladatni fog.

A vevő azon esetben, ha az ingatlan a korábbi vételáránál elősőbban eladatná, a régebbi és újabb vételár közötti különbözetet megtéríteni tartozik, ellenben a vételári többletöt nem illetendi.

A kir. bíróság mint tkvi. hatóság.

Verseczen, 1899. évi október hó 9-ik napján

Trucza, kir. aljbíró.

Legnagyobb nyeresemény a legszerencsésebb esetben

1.000,000 korona

Az összes 50,000 nyeresemény JEGYZÉKE.

A legnagyobb nyeresemény legszerencsésebb esetben:

1.000,000 korona

A nyeresemények részletes beosztása a következő:

Készpénzben fizetendő	Korona
1	600000
1	400000
1	200000
2	100000
1	90000
1	80000
1	70000
2	60000
1	40000
3	30000
1	25000
2	20000
3	15000
31	10000
67	5000
3	3000
432	2000
763	1000
1238	500
90	300
31700	200
3900	170
4900	130
50	100
3900	80
2900	40
50,000 nyer. és jut. összegben	13.160,000

Az ötödik nagy m. kir. osztályosorsjáték nemsokára ismét kezdődik és

100,000 sorsjegyre **ujból** **50,000** nyeremény

jut, vagyis az oldalt levő nyereseményjegyzék szerint az összes sorsjegyek fele feltétlenül nyerni fog.

A nyeresési esélyek tehát, mint már általános ismeretes, óriásiak.

Összesen tizenhárom millió 160,000 koronát sorsolnak ki biztosan. A legnagyobb nyeresemény legszerencsésebb esetben

egy millió korona.

Szívesen mielőbbi megrendeléseknél eredeti sorsjegyeket a tervszerű eredeti árban és pedig:

egy egész	l. o. eredeti sorsjegyet	6.—
» fél	» » » »	3.—
» negyed	» » » »	1.50
» nyolczad	» » » »	—75

küldünk szét utánvétellel, vagy a pénz előleges beküldése ellenében.

A huzások után megküldjük tisztelt vevőinknek a hivatalos huzási jegyzéket, hivatalos tervezetek pedig díjtalanul állanak rendelkezésre. A huzások a magy. kir. kormány ellenőrzése mellett nyilvánosan történnek és azoknál mindenki megjelenhetik.

Kérjük a rendelményeket mielőbb, legkésőbb azonban

f. é. november hó 16. és 17-ig,

mely napon a zuzás van

hozzánk beküldeni.

Török A. és Tsa.

a magy. kir. szab. osztályosorsjáték főelárusítói

Budapest, V., Váci-körút 4a

Sok és nagy nyereseményt fizettünk tisztelt vevőinknek; rövid idő alatt több mint két millió koronát.

Rendelőlevél levágandó.

Kérek részemre l. oszt. m. kir. szab. osztályosorsjáték eredeti sorsjegyet a hivatalos tervezettel együtt küldeni.

Az összeget ft. { utánvételezni kérem } A nem tetsző törlendő.
{ postautalvánnyal küldöm }

Pontos cím
